

ПРАВОСЛАВНИ ЕЛЕКТРОННИ КНИГИ

Всички книги в този сайт ги има свободно в интернет пространството на съответните сайтове, които съм посочила. Аз само съм ги събрала на едно място и преобразувала в различни формати, за да могат да се четат от различни устройства.

[Ако оценявате труда ми и харесвате сайта може да направите дарение.](#)

Хелоуин

от Св. Николай Велимирович, епископ Охридски и
Жички

Като православни християни ние трябва внимателно да изследваме всеки аспект на нашето участие в света, неговите дейности, празници и фестивали, за да бъдем сигурни дали тези участия са съвместими с нашата Свята Православна Вяра.

Сега всичко във външния свят ни напомня, че Хелоуин приближава: в училище децата са заети да рисуват тикви, да изрязват прилепи, духове и вещици, и подготвят идеалния костюм, с който да ходят да събират лакомства. Повечето от нашите училища, обществени организации и забавления по телевизията, радиото и пресата ще участват и извлекат изгода от Хелоуин. Много от нас ще участват в този фестивал като отидат на парти с костюми, или като заведат децата да търсят лакомства в квартала по тъмно на 31 октомври. Много от нас ще вземат участие във фестивала, вярвайки, че той няма по-дълбок смисъл освен забавление за децата.

Повечето от нас не знаят историята на фестивала и костюмите му. Празникът на Хелоуин се е появил в предхристиянските времена сред келтските народи на Британия, Ирландия и северна Франция. Тези езичници вярвали, че физическият живот се е появил от смъртта.

Следователно, те празнували започването на „новата година” през есента, в навечерието на 31 октомври до деня на 1 ноември, когато те вярвали, че сезонът на студеното, мрачното, упадъка и смъртта започвал. Обучени от техните жреци, друидите, хората изстисквали всички сърдечни огньовете и светлини, и мракът взимал надмощие. Според келтската езическа традиция, душите на мъртвите отивали в света на мрака, разрухата и смъртта, и влизали изцяло в общение със Самхаин, господарят на смъртта, който можел да бъде успокоен и поласкан с жертвоприношение, за да позволи на душите на мъртвите да се завърнат въщи за този празник. Това вярване довело до ритуалната практика да се скита по тъмното в костюми на вещици, гоблини, феи и демони. Те също вярвали, че душите на мъртвите идвали с голям глад на това празнично посещение. Изводът бил, че всяка душа на мъртъв и неговият имитатор, който не са подсигурени с лакомство, ще предизвикат гнева на Самхаин, чиито ангели и служители ще отмъстят чрез множество проклетия.

В строгата ранна Православна Келтска Църква, светите отци се опитали да противодействат на този езически ритуал като установили празника на Все Светии на същия ден (на Изток денят се чества на друга дата). Нощта преди празника (навечерието на все светии) се отслужвало бдение и сутрешно честване на Евхаристията. Този обичай е създал термина Хелоуин (навечерие на Все Светии). Но останалите езичници, т.е. антихристияни, реагирали на опита на Църквата да измести празника им като разпалили пожар през тази нощ, така че нощта преди християнския празник станала нощ на магьосничество и други окултни практики, много от които включвали оскверняване и подигравка с християнските вярвания и практики. Костюмите на скелети

за измислени като подигравка с почитта на Църквата към Светите мощи. Светини били крадени и използвани в светотатства. Практиката на просене се превърнала в система за преследване на християни, които отказвали да участват в тези фестивали. И така опитът на Църквата да противодейства на този езически ритуал се провалил.

Това е само кратко обяснение на историята и значението на фестивала на хелюин. Ясно е, че ние, като православни християни, не можем да участваме в това събитие по никакъв начин (дори да го приемем само като шега) и нашето участие в него би било идолопоклонническо предателство към Нашия Бог и към нашата Свята Вяра. Ако имитираме смъртта с подходящите дрехи или като скитаме в тъмното, или като просим, тогава доброволно сме сключили връзка със смъртта, чиито господар не е келтският Самхаин, а самият сатана, злият, който стои срещу Бога. По натам, когато питаме „лакомство или номер” нашият диалог не е с децата, а със самият сатана. Нека си припомним нашите предци, Светите християнски мъченици на ранната Църква, както и нашите сръбски новомъченици, които отказвали, въпреки болезнените наказания и ужасните гонения да боготворят, почитат или уважават по какъвто и да е начин тези идоли, ангели на сатаната. Основата на нашата Свята Църква е върху тяхната свещена кръв.

В днешния свят на духовна апатия и безразличие, които са корените на атеизма и отделянето от Бог, човекът е подтикван да пренебрегне духовните корени и практики на разни обичаи, когато техните външни проявления изглеждат обичайни, забавляващи и безобидни. Догмата на атеизма подчертава много от тези практики, отричайки съществуването на Бога и сатаната. Нашата Свята Църква,

чрез Иисус Христос, учи, че Господ сам стои и съди всичко, което правим и вярва, че нашите действия са или за Бога, или против Него. Никой не може да служи на двама господари. Следователно, нека ние не правим така, както келтските езичници, да скитаме в тъмното и да имитираме мъртви души. Нека се помолим пред нашите икони и заедно с нашите семейства да се помолим Господ да ни даде вяра и кураж да се запазим като Православни Християни в тези тежки времена, и да ни избави от злото.